

Sprievodca náučným chodníkom Domica

Interreg
Slovenská republika-Maďarsko

Budujeme partnerstvá

Európsky fond regionálneho rozvoja
www.skhu.eu | www.sk-hu.eu

Sprievodca náučným chodníkom Domica

Vydala Štátna ochrana prírody SR, Banská Bystrica, 2019

Autori textu: Ľudovít Gaál, Ján Kilík, Milan Olekšák, Robert Šuvadla

Autori fotografií: Ľudovít Gaál, Ján Kilík, Pavol Staník, Zdeno Vlach

Mapy: Igor Balciar, Juraj Popovics

Vydanie tohto sprievodcu bolo podporované Európskym fondom regionálneho rozvoja v rámci projektu Interreg Slovenská republika – Maďarsko, Rozvoj liečebného turizmu v jaskyniach svetového dedičstva Aggteleškého a Slovenského krasu.

Budujeme partnerstvá

Európsky fond regionálneho rozvoja
www.skhu.eu | www.sk-hu.eu

Rozvoj liečebného turizmu
v jaskyniach svetového dedičstva
Aggteleškého a Slovenského krasu

Národný park Slovenský kras

Slovenský kras predstavuje najväčšie krasové územie Slovenska. Človek sídlaci po jeho okraji, sa už niekoľko tisícročí snaží podmaniť si jeho divokú prírodu, ktorá bola vždy tajomná, vodou tvorená a suchom morená, málo prístupná a strategická. Prírodné hodnoty, ktoré sa postupom času vyvíjali do súčasnej podoby vzácných a ojedinelých rastlinných a živočíšnych druhov, boli neustále ovplyvňované človekom. Živá príroda spolu s bohato členeným reliéfom vytvárajú zložité vzťahy a existenčné väzby, ako aj svojský neopakovateľný krajinný ráz. Slovenský kras pred-

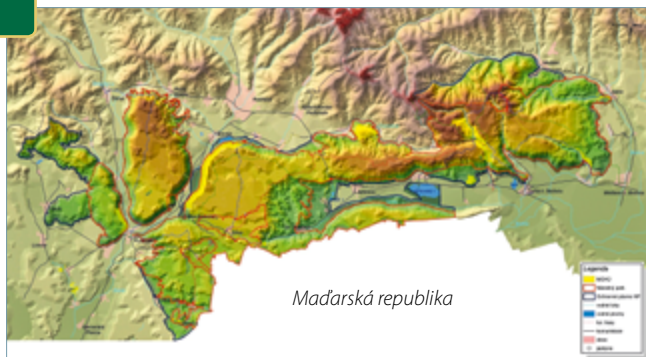
Stráne Plešivskej planiny

NPR Zádielska tiesňava

stavuje aj najtypickejšie krasové územie planinového typu v strednej Európe. Jeho celková rozloha je necelých 750 km², pričom 460 km² je súčasťou národného parku a jeho ochranného pásma.

Územie Národného parku Slovenský kras sa nachádza v juhozápadnej časti východného Slovenska v okresoch Rožňava a Košice-okolie. Časť ochranného pásma zasahuje aj do okresu Revúca. Južnú hranicu predstavuje štátna hranica s Maďarskom, ktorá v dĺžke cca 55 km rozdeľuje prirodzené pokračovanie krasového územia do Aggteleškého krasu. Takto chápané cezhraničné krasové územie sa označuje ako Gemersko-turniansky

kras. Pôvodne jednotný plochý povrch je dnes pôsobením vonkajších geologických činiteľov rozčlenený na samostatné planiny: Koniarska, Plešivská a Silická planina, Horný vrch, Dolný vrch, Zádielska a Jasovská planina.

Právna ochrana Slovenského krasu je zabezpečená už od roku 1973, keď bolo územie vyhlásené za chránenú krajinnú oblasť. Za národný park bolo prekategorizované 1. marca 2002. Jeho výmera je 34 611,08 ha, výmera ochranného pásma je 11 741,57 ha. Jaskyne Slovenského krasu a priľahlého Aggtelekského krasu v Maďarsku boli 9. decembra 1995 zapísané do zoznamu

svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO. Na našom území je známych okolo 1300 jaskýň. Od roku 1977 je Slovenský kras v rámci programu „Človek a biosféra“ biosférickou rezerváciou. Prírodné hodnoty územia, biotopy a na nich naviazané rastlinné a živočíšne druhy spĺňajú parametre európskych kritérií platné pre členské štáty európskej únie, a preto je územie Slovenského krasu súčasťou európskej sústavy chránených území NATURA 2000. Územie je aj súčasťou európskej sústavy chránených území Natura 2000 - chránené vtáčie územie Slovenský kras a 19 chránených území európske-

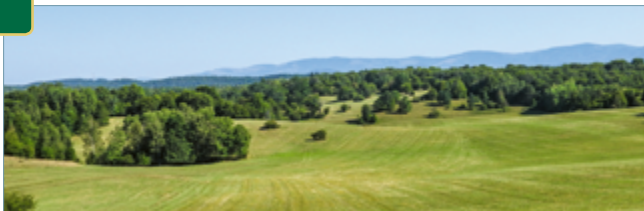

ho významu. Z hľadiska prírodovedeckého je teda toto územie mimoriadne hodnotné a z hľadiska prípadných zásahov veľmi citlivé.

Súčasťou národného parku sú aj osobitne chránené územia. Ide o vzácné biotopy, ohrozené spoločenstvá, špecifické lokality, jaskyne a priepasti. Svojou rozlohou sú to menšie územia s najzachovalejšími spoločenstvami organizmov, ktoré sú z hľadiska ochrany prírody najcennejšie. Platí pre nich najprísnejší stupeň ochrany. Je to celkom 10 národných prírodných rezervácií, 6 prírodných rezervácií a 16 národných prírodných pamiatok (jaskyne a priepas-

ti). Najznámejšie z nich sú NPR Zádielska tiesňava, NPR Havrania skala, NPR Turniansky hradný vrch, NPR Brzotínske skaly a NPR Domické škrapy.

Podstatnú časť plochy územia národného parku zaberajú lesy, nemenej významné sú i lesostepné časti. Po studených periódach („ľadových dobách“) štvrtohôr bola pravdepodobne celá krajina Slovenského krasu s výnimkou skál, močiarov a vodných tokov zalesnená. K postupnému odlesňovaniu dochádzalo s rastúcim osídľovaním územia človekom. Pôvodný prales bol postupne pretvorený na pastevné plochy a následne na skrasovatenu step. Ta-

Kosné lúky a pasienky na Silickej planine

kýto trend trval tritisíc rokov. Počas tejto doby sa mohli teplo milné (xerothermné) spoločenské, ktoré sú dnes pre Slovenský kras charakteristické, rozšíriť zo svojich refúgií v nižších polohách do územia. Väčšina lesov Slovenského krasu je výmladkového pôvodu. Najviac zastúpenou drevinou je hrab, dub a buk, ktorý bol ešte pred sto rokmi najrozšírenejšou drevinou. Z ihličnatých drevín je najrozšírenejšia borovica sosna. Jej pôvodným biotopom v Slovenskom krase s len vysoké sklané bralá, na ktorých sa zachovala ako treťohorný relikv. Na vysokom zastúpení borovice má zásluhu najmä zalesňovanie delimitovaných poľnohospodárskych plôch touto drevinou v sedemdesiatych a osemde-

siatych rokoch. Jedľa a smrek sú pôvodné len v najvyšších polohách.

Turizmus v Slovenskom krase

Územie Slovenského krasu ponúka pre jeho návštevníkov vhodné podmienky na oddych a relaxáciu v prírode s mnohými zaujímavosťami. Prevláda najmä pešia turistika, cykloturistika a turistika týkajúca sa návštevy sprístupnených jaskýň a historických pamiatok blízkeho okolia. Na území národného parku je vyznačených asi 270 km turistických chodníkov. Len nedávno bol vyznačený nový turistický chodník do NPR Brzotínske skaly na vyhladku Cégerská skala. Z tohto mies-

Ústie jaskyne Líščia diera, ktorá je úkrytom pre rôzne druhy živočíchov

ta je úžasná panoráma do kaňonu rieky Slanej s pohľadom na okolité obce, pričom v diaľke vidieť aj panorámu Vysokých Tatier. Nový je aj chodník z obce Hrhov na planinu Horný vrch okolo Hrhovských vodopádov s odbočkou k Oltárnej jaskyni. Na Silickej planine bola pri priepasti Malá Žomboj vybudovaná vyhladková plošina priamo nad priepasťou. Obnovená je vahadlová studňa pri Jašteričom jazere. V čase intenzívnych zrážok sú zaujímavé vodopády na travertínových kaskádach Hájskeho potoka. Je tu vybudovaných 7 náučných chodníkov,

z ktorých je najatraktívnejší chodník Zádielskou tiesňavou, popod Cukrovú homoľu, s výstupom na Zádielsku planinu. Odbočkou z neho je možné pokračovať až k ruinám Turnianskeho hradu. Krátky náučný chodník vedie aj ku Krásnohorskej jaskyni, ktorá je sprístupnená formou sprievodcovskej služby. Vyznačených je asi 150 km cyklotrás, ktoré vedú atraktívnymi úsekmi Silickej, Plešivskej, Koniarskej i Zádielskej planiny, schádzajúce do údolia rieky Slanej a potoka Turňa.

Z ostatných športových aktivít je výnimkou zo záko-

Typické škrapové polia úbočí krasových planín

na o ochrane prírody a krajiny povolené skalolezectvo v NPR Zádielska tiesňava a lietanie na závesných a padákových klzákoch. Určené miesto štartovacej rampy je na Jasovskej planine. Tieto aktivity sú časovo i priestorovo obmedzené.

Slovenský kras je už dlhoročne spätý s orientačným behom. Každoročne sa tu konajú preteky rozličných výkonnostných kategórií od amatérov až po profesionálov. Umožňuje to vhodná konfigurácia terénu.

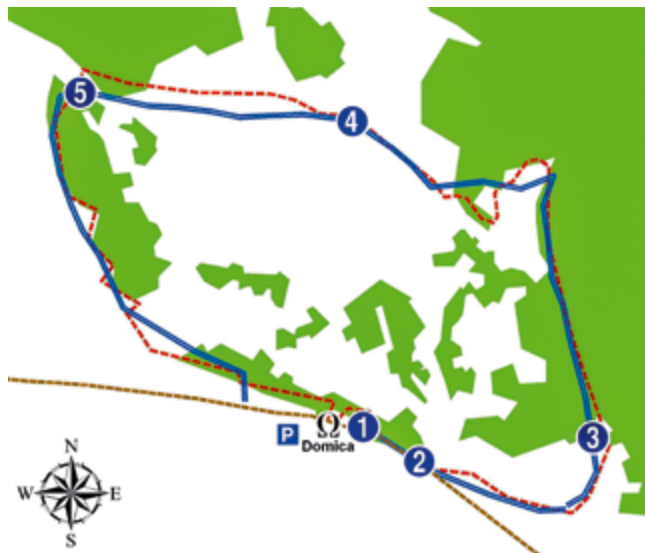

Vahadlo, studňa pri Jašteričom jazierku

◀ Malá Žomboj na Silickej planine

2. zastávka: Náučný chodník Domica

Náučný chodník bol pôvodne vybudovaný v roku 1985. Odvtedy prešiel niekoľkými úpravami, ktoré sa týkali najmä obsahu i technického riešenia jednotlivých informačných panelov. Chodník v minulosti vychádzal od hraničného priechodu a štátnou cestou pokračoval k jaskyni.

V súčasnosti sa už chodník začína i končí pri jaskyni Domica. Trasa chodníka je mierne náročná len v jeho začiatku, keď stúpa smerom ku kóte Čertova diera (465 m n. m). Potom chodník pokračuje mierne zvlínenou krajinou a v závere sa vracia späť k jaskyni Domica. Cesta trvá približne 45 minút.

Začiatok náučného chodníka
Domica

Cezhraničný chodník Zelená hranica

Úvodný úsek chodníka je totožný aj s cezhraničným náučným chodníkom Zelená hranica (tento obojsmerný chodník sa začína pri vstupnom areáli jaskyne Baradla v Maďarsku, prechádza dolinami Baradla a Kečovského potoka a cez kótu Poroňa vedie k vstupnému areálu jaskyne Domica. Má dvanásť zastávok a jeho celková dĺžka je 7,5 km).

Škrapové pole na trase chodníka

Náučný chodník Domica prechádza Národnou prírodnou rezerváciou Domická škrapa v najjužnejšej časti Sillickej planiny. Úpätím svahov prechádza aj južná hranica národného národného parku a súčasne aj hranica rezervácie. V rámci chránených území sústavy NATURA 2000 sa tu nachádza aj územie európskeho významu Domic-

Náučný chodník Zelená hranica

Panoramatický výhľad na Bodviansku pahorkatinu z pod kóty Čertova diera

ké škrapy a zasahuje tu aj južný okraj chráneného vtáčieho územia Slovenský kras. Národná prírodná rezervácia o rozlohe 24,44 ha bola na úbočiach vrchu Čertova diera vyhlásená v roku 1973. Predmetom ochrany je vzácna teplo a suchomilná vegetácia, typická pre územie Slovenského krasu s výskytom viacerých vzácných druhov rastlín a živočíchov. Sú tu vyvinuté aj povrchové a podzemné krasové javy.

Na náučnom chodníku je potrebné dodržať niektoré opatrenia národného parku, najmä:

pohybovať sa len po vyznačených chodníkoch a neskracovať ich,

netrhať rastliny, nechytať a nerušiť živočíchy,

nezakladať oheň a netáboriť,

nesprávať sa hlučne,

neničiť zariadenie chodníka a neznečisťovať okolie odpadkami.

3. zastávka: Živočísťstvo

Orol skalný

Skalné stepi so škrapmi a typickým krasovým reliéfom sú prostredím veľmi pesterj mozaiky živočíšnych druhov. Od skorej jari sa predhňajú v speve typické druhy vtákov krasových strání škovránok stromový (*Lullula arborea*), kolibkárík čipčavý (*Phylloscopus collybita*) kolibkárík spevavý (*Phylloscopus trochilus*), ľabtuška lesná (*Anthus trivialis*), v máji pribudne penica čierohlavá (*Sylvia atricapilla*), penica popolavá (*Sylvia curruca*),

Jašterica zelená

hrdlička poľná (*Streptopelia turtur*) i strakoš červenochrbtý (*Lanius collurio*). Z ďatľov tu žije ďateľ prostredný (*Dendrocopos medius*), žlna sivá (*Picus canus*) a krutihlav hnedý (*Jynx torquilla*). Z dravých vtákov tu môžeme vidieť preletieť myšiaka lesného (*Buteo buteo*), ktorý pravidelne hniezdi v tejto rezervácii, loviť tu chodí aj vzácný včelár lesný (*Pernis api-*

Modráčik komoniový

Kolónia podkovárov veľkých

vorus) a v zimnom období sa tu pravidelne vyskytuje jastrab krahulec (*Accipiter nisus*). Počas májových a júnových nocí

biotop oživa vrčaním lelka lesného (*Caprimulgus europaeus*). V lete je možné pozorovať motýle, svrčky, cikády a počet-

Roháč veľký

né koníky i kobyľky. Na chodníku môžete na krátky okamih zazrieť jaštericu bystrú (*Lacerta agilis*), jaštericu zelenú (*Lacerta viridis*) i typického hada krasových planín – užovku hladkú (*Coronella austriaca*).

V lesných porastoch nájdeme vevericu stromovú (*Sciurus vulgaris*), niektoré druhy naších plchov ako napr. plcha sivého (*Glis glis*), plcha lesného (*Dryomys nitedula*) a pľšika lieskového (*Muscardinus avelanarius*). V jesennom období

Sova dlhochvostá

sa na dozrievajúcich plodoch drieňa a hlohu kŕmia drozdy čierne (*Turdus merula*), drozdy plavé (*Turdus philomelos*), drozdy čvíkotavé (*Turdus pilaris*) a drozdy trskotavé (*Turdus viscivorus*).

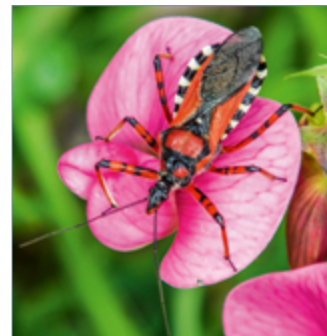
V zime na snehovej pokrývke ľahko uvidíte stopy mačky divej (*Felis silvestris*) a kuny skalnej (*Martes foina*), líšky hrdzavej (*Vulpes vulpes*) i jazveca lesného (*Meles meles*). Jaskynné priestory v podzemí sú významným biotopom mnohých bezstavovcov a zimujú tu kolónie netopierov. Medzi najvzácnejšie druhy patrí netopier sťahovavý (*Miniopterus schreibersii*),

Penica jarabá

Perlovec malý

Zákernica červená

podkovár južný (*Rhinolophus euryale*), podkovár veľký (*Rhinolophus ferrumequinum*), podkovár malý (*Rhinolophus hipposideros*), netopier brvový (*Myotis emarginatus*), uchaňa čierna (*Barbastella barbastellus*) a netopier obyčajný (*Myotis myotis*).

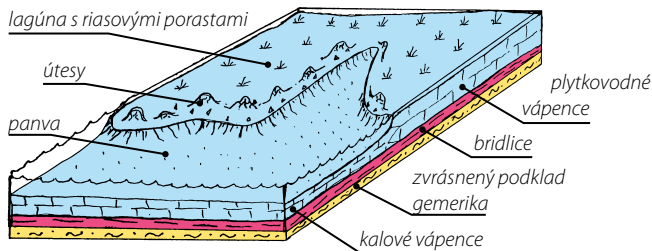

4. zastávka: Geologický vývoj a krasové javy

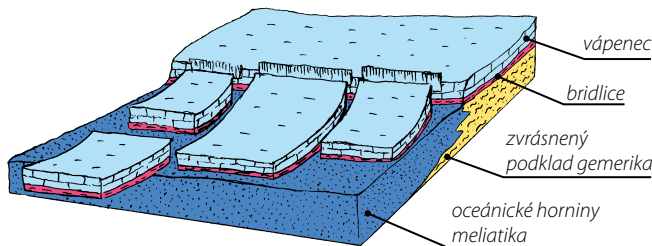
Vápence, ktoré tvoria prevažnú časť Slovenského krasu, sa pôvodne usadili na dne plytkého a širokého okrajového mora oceánu Tethys pred 240 – 200 miliónmi rokov v strednom až vrchnom triase

v druhohorách. Mladšie, jurské a kriedové horniny druhohôr sa tu vyskytujú len ojedinele. Počas teplej klímy v triase sa mimoriadne darilo morským rastlinám a živočíchom s vápenatou schránkou, ktoré tu

Vznik vápencov (240 – 200 mil. rokov)

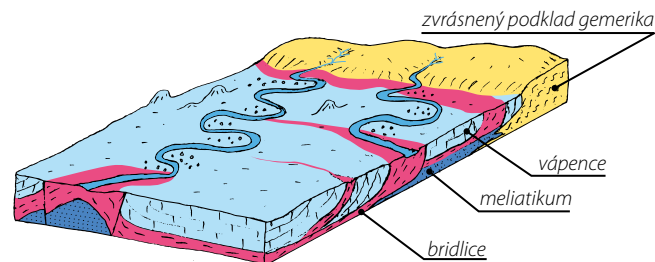
Zosúvanie príkrovov (90 mil. rokov)

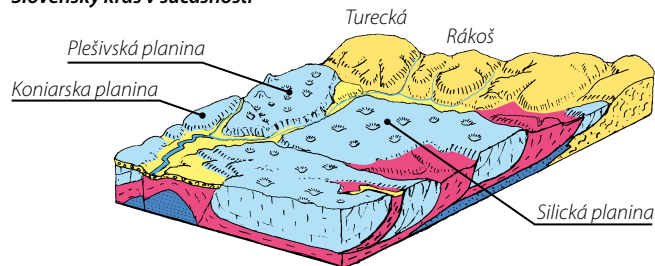
našli dostatok živín, svetla aj kyslíka. V rôznej vzdialenosti od pobrežia sa tiahli reťazce útesov, ktoré tlmili morské vlny. Budovali ich najmä vápnité hubky a koraly. Za nimi sa smerom k pobrežiu rozpre-

stierali tiché a plytké lagúny so široko rozrastenými riasovými porastami taktiež s vápenatou schránkou. Plytké, do 200 m hlboké morské dno miestami členili mierne hlbšie panvy s vápnitým kalom. Po-

Zarovnanie Slovenského krasu (10 – 7 mil. rokov)

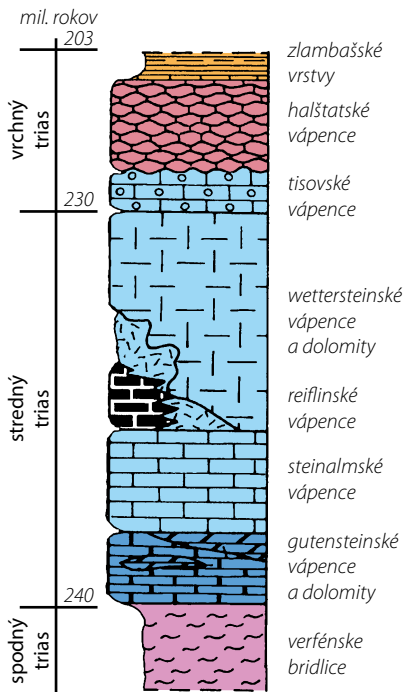
Slovenský kras v súčasnosti

Závrtý na Silickej planine

stupným ukladaním vápenatých schránok živočíchov a rastlín sa vytvorila široká a do 2 km hrubá vápencovo-dolomitová (tzv. karbonátová) plošina. V plytších častiach mora sa spočiatku vytvorili tmavosivé gutensteinské vápence, potom svetlosivé vápence steinalmského, wettersteinského a tisovskeho typu, vyššie sa ojedinele zachovali aj dachsteinské vápence. Z panvových častí pochádzajú tmavosivé alebo červenasté reiflinské, nádašské alebo halštatské vá-

Halštatské vápence

Wettersteinské vápence

Steinalmské vápence

Verfénske bridlice

pence. Wettersteinské vápence v súčasnosti budujú prevažnú časť Slovenského krasu, na povrch vystupujú aj po trase náučného chodníka.

Táto mohutná plošina sa pred cca 130 miliónmi rokov (v

spodnej kriede) pomaly začala vynárať z mora. Následkom výdvihu sa jej okrajové kryhy postupne oddeľovali od vlastného telesa a nakoniec, pravdepodobne pred 90 miliónmi rokov (vo vrchnej kriede),

Kriedovými pieskavcami vyplnená dutina v kameňolome vo Včelároch

sa celá plošina posúvala gravitáciou nadol. Vznikli tzv. príkrovy. Na území Slovenského krasu sa nazývajú silickým príkrovom, v Slovenskom raji je stratenský príkrov a na Muránskej planine muránsky príkrov. Príkrovy zo zvrásneného prvohorného kryštallického podkladu jednotky tzv. gemerika putovali na hlbokovodné oceánske horniny, ktoré geo-

ológovia označujú názvom meliatikum.

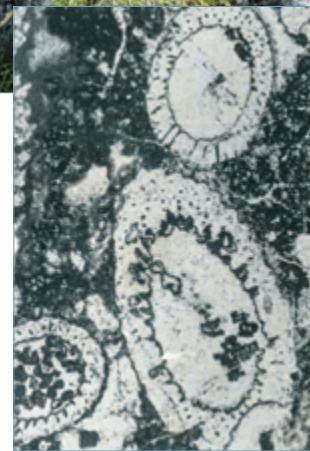
Po zosunutí príkrovov vo vrchnej kriede (pred 70–80 miliónmi rokov) boli vápence vystavené krasovému zvetrávaniu. Počas teplej a vlhkej klímy sa vytvárali kuželovité kopce, hlboké závrty, prepadliská a jaskyne. V súčasnosti sú vyplnené piesčitými usadeninami, ktoré sú pozorovateľné

Válcovcovité škrapy

v Gombaseckom, Hostovskom a vo Včelárskom kameňolome.

V druhej polovici treťohôr, počas tektonického pokoja, celé územie Slovenského krasu zarovnávali povrchové toky tečúce zo Slovenského rudohoria smerom na juh do Panónskej panvy. Široko meandrujúce toky zarovnali aj prevažnú časť kriedových krasových foriem, z ktorých zo-

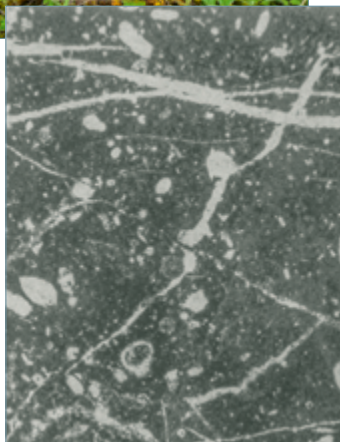
Riасы v lagunárnom vápenci pod mikroskopom

Studňovité škrapy

stali zachované len niektoré kuželovité vyvýšeniny na Plešivskej a Silickej planine.

Výrazná zmena nastala pred 7 miliónmi rokov v treťohorách, keď sa územie Slovenského rudohoria začalo dvíhať v podobe mohutnej klenby. Spolu s ním sa dvíhala aj stredná a severná časť Slovenského krasu. Následkom výzdvihu sa povrchové vodné toky zarezávali hlboko do podložja, pričom rieky Štítnik a Slaná vy-

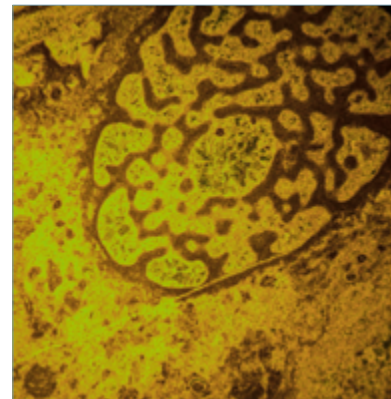
Mikroskopický obraz panvového vápence

Puklinovité škrapy

tvorili vyše 400 m hlboké kaňonovité doliny. Celé územie Slovenského krasu sa tak rozčlenilo na niekoľko samostatných planín, ktoré poznáme aj v súčasnosti. Vznikol tak najtypickejší planinový kras Slovenska, pozoruhodný aj z Európskeho hľadiska. Obnovilo sa aj krasovatenie, vznikali najmä škrapové polia, hlboké priepasti a závrty a na okrajoch krasu slepé doliny.

Na trase náučného chodníka z môžeme z krasových javov

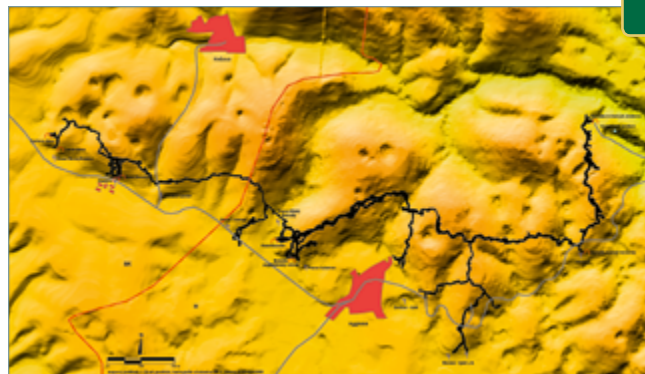
Vápenná hubka v útesovom vápenci pod mikroskopom

Podzemný tok Styx v Domici

pozorovať najmä škrapy. Predstavujú biele vápencové výčnelky na povrchu so stopami po chemickej korózii. Vznikajú následkom pomalého rozpúšťania vápenca zrážkovými vodami obohatenými o oxid uhličitý (CO_2). Veľká časť škrap sa

vytvára pod pôdnou pokrývkou, kde je následkom rozkladu organických zvyškov vysoká koncentrácia oxidu uhličitého. Vznikajú tak rôzne typy, najčastejšie puklinovité (rozpúšťanie po puklinách), jarčekovitité, studňovitité, či válovcovité

Jaskynný systém Domic-Baradla

škrapy. Mnohé škrapové polia, vrátane Domického a Kečovského, sa na povrch dostali následkom erózneho odstránenia pôdnej pokrývky po veľkoplošných výruboch lesa neolitickým človekom.

Závrtý, teda veľké misovitité alebo lievikovité priehlbiny sú charakteristické takmer pre celé územie Slovenského krasu. Môžeme ich vidieť severne od chodníka a pred vstupnou štôľňou do Liečebne. Zo zastávky č. 4 sú v Bodvianskej pahorkatine dobre rozoznateľné slepé doliny, na konci s hltáčmi (ponormi) občasných povrchových vôd. Vytvárali sa

na starých ílových a štrkových usadeninách riečky Štítnik, ktorá pred 3 – 6 miliónmi rokov tiekla tým smerom. Zrážkové vody z nich vtekajú do vápencového masívu cez hltáče a napájajú sa na podzemnú riečku Styx. Erózna a rozpúšťacia činnosť podzemných tokov za viac ako 3,5 miliónov rokov vytvorila rozsiahly jaskynný systém Domic-Baradla v dvoch až troch vývojových úrovniach o celkovej dĺžke 28,6 km. Väčšia časť cezhraničného jaskynného systému pripadá na Maďarsko, slovenský úsek (Domic), ktorý sa tiahne aj pod náučným chodníkom, má dĺžku 6,8 km.

5. zastávka: Rastlinstvo

Vegetácia tohto územia je tvorená druhovo bohatými suchomilnými travinno-bylinnými spoločenstvami a porastami teplomilných krovín a lesov. Z lesných biotopov sú to najmä teplomilné submediteránne dubové lesy, kde je dominantnou drevinou dub plstnatý (*Quercus pubescens*). Z krovín sa tu vyskytujú najmä drieň

obyčajný (*Cornus mas*), čerešňa mahalebková (*Cerasus mahaleb*), slivka trnková (*Prunus spinosa*), zriedkavejšie aj čerešňa krovitá (*Cerasus fruticosa*). Trávne spoločenstvá, ktoré sa v území vyskytujú patria k biotopom európskeho významu Subpanónske travinno-bylinné porasty, Suchomilné travinno-bylinné a krovínové porasty

Solitéry duba plstnatého sú dominantou územia

Poniklec veľkokvetý

na vápnitom substráte, Suché a dealpínske travinno-bylinné porasty a Pionierske porasty zväzu *Alyso-Sedion albi* na plytkých karbonátových a bázických substrátoch. Vo väčšine vznikli odstránením drevinovej vegetácie a následným využívaním formou pasenia. Medzi dominantné druhy týchto spoločenstiev patria viaceré druhy tráv, ako kostrava žliabkatá (*Festuca rupicola*), kostrava valeská (*Festuca valesiaca*), kavyľ vláskovitý (*Stipa*

Kosatce nízky

Manažmentové práce na zlepšenie podmienok rastu vzácných druhov

capillata), kavyl' pôvabný (*Stipa pulcherrima*), mrvica peristá (*Brachypodium pinnatum*), ostrica nízka (*Carex humilis*), či fúzatka prstnatá (*Botriochloa ischaemum*). Z bylenných druhov tu často rastú hrdobarka obyčajná (*Teucrium chamaedrys*), hrdobarka horská (*Teucrium montanum*), nátržník piesočný (*Potentilla arenaria*), dúška holá (*Thymus glabrescens*), jahoda trávnicová (*Fragaria viridis*), zanoväť biela (*Chamaecy-*

Ruža galská

Hlaváčik jarný

tisus albus), mliečnik chvojkový (*Tithymalus cyparissias*) a iné. Travinno-bylinné porasty predstavujú vhodné biotopy aj pre mnohé vzácné druhy rastlín. Z európsky významných sa v území vyskytujú včelník rakúsky (*Dracocephalum austriacum*), hadinec červený (*Echium russicum*) a poniklec veľkokvetý (*Pulsatilla grandis*). Medzi ohrozené a chránené druhy

Plúcnik úzkolistý

Spásanie lúk

rastlín, ktoré rastú v tomto území patria aj silenka dlhokvetá (*Silene bupleuroides*), stepnatka úzkolistá (*Eremogone micradenia*), pľúcnik úzkolistý (*Pulmonaria angustifolia*), pyštek taliansky (*Linaria pallidiflora*), plevnatec alpský (*Danthonia alpina*), kručinkovec položený (*Corothamnus procumbens*) a iné. Jedinú známu lokalitu výskytu v Slovenskom krase tu majú chránené druhy krupinka obyčajná (*Crupina vulgaris*) a nátržník skalný (*Potentilla rupestris*). Typickým druhom

Hadinec červený ▼

Kavyľ Ivanov

Včelník rakúsky

xerothermných trávnych spoločenstiev je chránený hlaváčik jarný (*Adonis vernalis*). Väčšina z týchto druhov je závislá od pravidelného a vhodného využívania územia, ako je odstraňovanie krovín a kosenie. Optimálnym spôsobom využívania pre menej prístupné a skalnaté svahy je neintenzívna pastva zvierat. Súčasná absencia toho tradičného spôsobu obhospodarovania vedie k sukcesnému zarastaniu trávnych porastov najmä trnkovými krovinami a expanzívnymi

mi druhmi tráv, čo negatívne ovplyvňuje aj druhovú bohatosť tohto územia.

ISBN 978-80-8184-071-5